

- varer, der er bestemt til gennemførelse af en lønforarbejdningskontrakt med en i et tredjeland hjemmehørende person,
- varer, der ikke er til rådighed inden for Fællesskabet, enten fordi de ikke produceres dér eller ikke produceres dér i tilstrækkelig mængde, eller fordi leverandører i Fællesskabet af sådanne varer ikke kan stille dem til rådighed for brugeren inden for en rimelig frist,
- varer, hvis anvendelse er blevet nødvendig for at sikre overholdelsen af bestemmelser om beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, eller
- varer, hvis anvendelse er blevet nødvendig, fordi de varer, der er til rådighed i Fællesskabet, ikke kan anvendes, idet de — særlig under hensyn til kravene fra køberen af forædlingsprodukter — ikke har de ønskede egenskaber.

Der kan desuden meddeles bevilling, når de varer af samme kvalitet, der er til rådighed inden for Fællesskabet, ikke kan anvendes, fordi deres pris er sådan, at den påtænkte forretning bliver økonomisk umulig.

Ud over de forannævnte tilfælde kan toldfrihed ved aktiv forædling kun ydes for en periode af 9 måneder, og bevillingerne kan kun forlænges, hvis andre medlemslande ikke gør indsigelser herimod.

Da Fællesskabets regler om aktiv forædling er fastsat i et direktiv, som løbende vil blive suppleret med detaljerede regler vedrørende f. eks. forarbejdningsfrister og udbyttesatser, har man fundet det hensigtsmæssigt — jfr. forslaget § 52, stk. 1 og 5 — at foreslå, at lovens bestemmelser om materialtoldgodtgørelse afløses af en bemyndigelse for finansministeren til i bekendtgørelsesform at fastsætte de detaljerede regler om materialtoldgodtgørelse i overensstemmelse med Fællesskabets regler om aktiv forædling.

Efter overgangsperioden skal der ikke kunne ydes materialtoldgodtgørelse, når varer udføres fra Danmark til De europæiske Fællesskabers medlemslande. I overgangsperioden skal der kunne ydes materialtoldgodtgørelse ved udførsel til disse lande, men således at godtgørelsen afvikles i takt med den interne toldafvikling. De nærmere regler om afviklingen af materialtoldgodtgørelse fastsættes af Fællesskaberne inden den 1. april 1973, jfr. artikel 45 § 2, i den til tiltrædelsestraktaten knyttede akt og forslaget § 52, stk. 3.

Der skal som hidtil ikke kunne ydes materialtoldgodtgørelse ved udførsel af varer til Storbritannien og Norge, når varerne skal indgå toldfrit i disse lande, jfr. forslaget § 53. Der skal endvidere som hidtil ikke kunne ydes materialtoldgodtgørelse ved

udførsel af varer til de EFTA-lande, der ikke indtræder i De europæiske Fællesskaber, når varerne skal indgå toldfrit i disse lande, jfr. ligeledes forslaget § 53. For varer, der udføres til de sidstnævnte lande, men som ikke omfattes af deres handelsaftaler med fællesskaberne, kan adgangen til materialtoldgodtgørelse opretholdes fuldt ud. For nogle varer, som omfattes af disse handelsaftaler, men ikke har været EFTA-varer, skal adgangen til materialtoldgodtgørelse afvikles i løbet af aftalernes overgangsperiode. De nærmere regler herom er endnu ikke udformet. Det samme gælder for så vidt angår afviklingen af materialtoldgodtgørelse i forhold til de andre lande og territorier, som er associeret med eller har indgået handelsaftale med De europæiske Fællesskaber, jfr. bemærkningerne til § 10. Der åbnes derfor i § 52, stk. 4, mulighed for at begrænse materialtoldgodtgørelse ved udførsel til de omhandlede lande og territorier i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser som medlem af De europæiske Fællesskaber.

Bestemmelsen i § 52, stk. 2, er ny. Der henvises til bemærkningerne til § 41.

Den gældende toldlovs regler om *handelstoldgodtgørelse* foreslås opretholdt med de begrænsninger, der følger af Danmarks forpligtelser som medlem af De europæiske Fællesskaber.

Ifølge traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, artikel 10, stk. 1, kan en fra tredjeland hidrørende vare ikke anses for at være i fri omsætning i Fællesskaberne, når der for varen er ydet toldgodtgørelse. Adgangen til handelstoldgodtgørelse ved eksport til De europæiske Fællesskabers medlemslande er derfor ved § 55, stk. 1, foreslået begrænset til de tilfælde, hvor der er betalt told efter § 4 (d.v.s. den indre told), samt til tilfælde, hvor varerne efter udførslen ikke kan omsættes frit i det andet medlemsland, hvor de indføres. Når varerne ikke er frit omsættelige i Fællesskaberne, skal der betales told ved indførsel i et andet medlemsland efter de regler, der gælder ved indførsel fra ikke-medlemslande, medmindre varerne indføres og opbevares under en midlertidig toldfritagelsesordning (f.eks. oplæggelse på toldoplæg eller i frizoner eller indføres under midlertidig toldfrihed til aktiv forædling).

Endvidere er ækvivalensprincippet (d.v.s. adgangen til at få udbetalt handelstoldgodtgørelse for én vare ved udførsel af en anden indført vare af samme art og beskaffenhed) ved forslaget § 54, stk. 2, blevet begrænset i forhold til den gældende toldlov § 63, stk. 2, således at det nu yderligere kræves, at den vare, for hvilken der ydes handelstoldgodtgørelse, skal have samme oprindelse eller samme